

DIVADLO

MALÁ SCÉNA

WWW.MALASCENAZLIN.CZ

WERNER SCHWAB

LIDUMOR ANEB MÁ

JÁTRA BEZE SMYSLU

RADIKÁLNÍ KOMEDIE, KTEROU SI AUTOR,
KOLOSÁLNÍ LHÁŘ, VĚNOVAL SÁM SOBĚ

Osoby a obsazení:

Paní Červová, vychrtlá penzistka...

**Barbora
Kocmánková**

Herman, syn paní Červové,
mrzák se znetvořenou nohou,
působí groteskně a ztraceně,
víc není k němu co dodat...

Petr Hubík

Rodina Kovačičů, pan a paní Kovačičovi jsou tzv. v nejlepším věku...

**Petr Nýdrle
a Haná Mrázková**

Desirée a Bianca, dcery, jsou o něco mladší než Herman.

Obě přisprostle vyšňořené, krev a mlíko atp....

**Michaela Holíková
a Jana Záčková**

Paní Vočistcová, velmi nóbl vystupující stará dáma, udržovaná a anachronická.

Působí na jednu stranu dojemně svou přecitlivostí, na druhou extrémně arogantně
pro svou výraznou potřebu distancovat se ...

Renata Švrčková

On

Ondřej Goňa

překlad ...
scéna a kostýmy ...
hudba...

zvuk...
světla...

režie...

Jan Leflík

Tomáš Kafka
kolektiv

Michael Nyman
a zvuky či pazvuky
Vladimír Komora
Lubomír Kočenda

Premiéra 2. května 2006 V divadelním sále ZŠ Dřevnická



BARBORA KOČMÁNKOVÁ

DIVADELNÍ ROLE:

1987 - J. Sekora: Ferda Mravenec

– role Těhotná mravenčí samička (Ostrava)

2000 – 2002 – Cokoliv

– role Cokoliv (amatérský soubor Rovnátka)

leden 2004 – dramtizace D. Zakopal: O kouzelné rybí kostičce

– režie Dušan Zakopal – role princezny (DS Jitřenka)

15. 3. 2005 – A. Hoffmannová: Now End

– role herečka-bulimička (DS Delirium)

CENY:

* II. místo ve skoku do dálky (3,50 m)

* Nejlinější student ročníku (1996-2004)

* Finále miss Academia 2006

* Poslední ve slalomu na lyžích 2002

POZNAVACÍ ZNAMENÍ:

* Olízne si loket

* Studovala co to jen šlo až skončila u divadla.

* Je schopná poskládat se do sportovní tašky klasických rozměrů.

PANÍ ČERVOVÁ:

„*Hermane, drž svouji strastiplnou hubu!*“



PETR HRUBÍK

DIVADELNÍ ROLE

7. 4. 2000 - W. Shakespeare: Jak se Vám líbí – režie Petr Nýdrle

– role: Charles, Silvius, Amiens

14. 1. 2001 - J. Drda : Hrátky s čertem – režie Petr Nýdrle

– role: Martin Kabát

5. 5. 2001 – W. Shakespeare : Antonius a Kleopatra – režie I. Balad'a

– role: neznámí vojín (Městské divadlo Zlín)

6. 5. 2001 – J. Goldman : Lev v zimě – režie Martin Dominik Polínek

– role: Filip II. August

24. 2. 2002 – O. Wilde : Obraz Doriana Graye – režie Martin Dominik Polínek

– role: Dorian Graye

6. 4. 2003 – M. D. Polínek: O krásné Vasilise a třech kouzelnících

– režie Martin Dominik Polínek – role: Finist Jasný Sokol

4. 10. 2003 – O. Dvořák: Bajaja – režie Martin Františák

– role: koňovodič (Městské divadlo Zlín)

11. 3. 2004 – I. Bergman, P. Nýdrle : Šepoty a výkřiky – režie Petr Nýdrle

– role: manžel Marie a Doktor

2. 10. 2004 – T. Dorst : Fernando Krapp mi napsal dopis – režie Martin Františák

– role: slepicovodič (Studio Z)

21. 10. 2004 – N. Machiavelli: Za kapku mandragory! – režie Magda Tomečková

– role: Fráter Timotej

14. 3. 2005 – V. Krasnogorov: Pelikáni v pustině – režie Jan Leflík

– role: zvuk, stěhováci, společnost a jiní, MUŽ

11. 6. 2005 – António José da Silva, zvaný Žid: Válka mezi rozmarýnem a majoránkou

– režie František Listopad – role: loutkovodič (Městské divadlo Zlín)

2. 10. 2005 – B. Svatoň:

U nás v Nesvárově aneb Kdo přemůže draka

režie Jana Pluhařová – role: Pepík a tesař

KAPELY:

JEŽURA BIMBO, PASS, FUO, Sdružení poklepů

OCENĚNÍ ZA HERECKÉ VÝKONY

Za roli Frátera Timoteje v inscenaci “Za kapku mandragory!”

Slavičín 2005

HERMAN:

„*Černoši v Africe mají taky nějaké zábrany.*

Ne všechno jsou schopní pozřít.“



JAN LEFLÍK

REŽISÉR



PETR NÝDRLE

DIVADELNÍ ROLE (výběr):

24. 3. 1991 – M. Twain, J. Kroc: Princ a chudšas

– režie Anežka Navrátilová – role Princ Edward

28. 3. 1992 – J. W. Goethe: Faust

– režie Anežka Navrátilová – role Wágner a hospodský povaleč

2. 10. 2005 – B. Svatoň: U nás v Nesvárově aneb Kdo přemůže draka

– režie Jana Pluhařová – role Hádál

DIVADELNÍ REŽIE (nejdiváčnější - výběr):

22. 2. 1998 – J. Vostrý: Tři v Tom

14. 1. 2001 – J. Drda: Hrátky s čertem

27. 9. 2001 – P. Simon: Poslední ze žhavých milenců

22. 1. 2004 – W. Allen: Woody, Woody ...

DIVADELNÍ REŽIE (nejzajímavější - výběr):

22. 9. 1995 – J. P. Sártr: S vyloučením veřejnosti

2. 3. 2000 – T. Bernhard: Ritter, Dene, Voss

5. 4. 2001 – F. G. Lorca: Dům doni Alby

DIVADELNÍ REŽIE (omyly a sračky - výběr):

13. 5. 1997 – A. P. Čechov: Fracek

28. 3. 1999 – M. Varga, P. Hammel, A. Vášová: Cyrano z předměstí

20. 1. 2002 – S. Lichý: Kouzelná Aladinova lampa

OCENĚNÍ:

* Cena za režii inscenace Tři v tom, Kojetín 1998

* Cena za aktuální dramaturgii a režijní přínos
v inscenaci Elektro, má lásko; Kojetín 1999

* Cena za režii a dramaturgii inscenace
Ritter, Dene, Voss; Kojetín 2000

* Cena za režii inscenace Dům doni Alby,
Veverská Bítýška 2001

* Cena za režii inscenace Dům doni Alby, Napajedla 2002

* Cena za režii inscenace Woody, Woody..., Slavičín 2004

* Cena za úpravu, dramaturgii a režii inscenace
Šepoty a výkřiky, Kojetín 2004

* Čestné uznání za režii za inscenaci Woody, Woody...,
národní přehlídka

Femad Poděbrady / Div. Třebíč 2004

* Cena za režii inscenace Když tančila..., Kojetín 2006

JINÉ DŮLEŽITÉ UDÁLOSTI:

1996 – spolupráce s firmou Česká pošta

1994 – film Nehynoucí láska (Immortal Beloved) – režie B. Rose

– hrají: G. Oldman, I. Rossellini, V. Golino a další

– role lokaj jako 15 komparz vlevo

2002 – 2004 podle hesla „kdo neumí, učí“

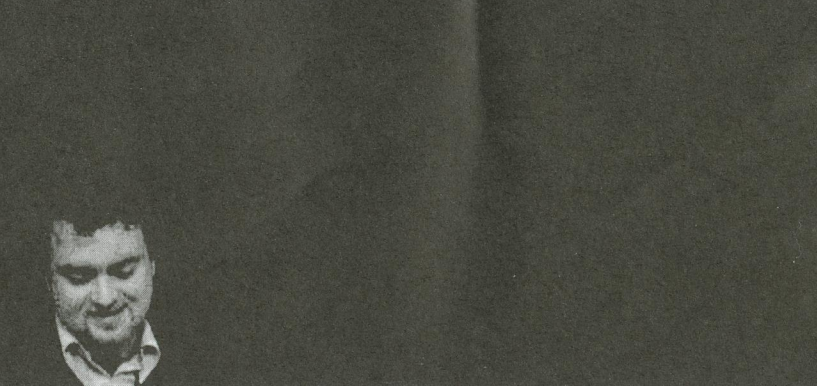
– přednáší dějiny divadla na zlínské herecké škole

2005 – namluvil reklamu na dětský nápoj s tučnáčkem,
který běžel před Večerníčkem

2005 – dělal porotu na až neuvěřitelných soutěžích

KOVAČIČ:

„Tohle přeci není vůbec žádné slušné vychování, co je vám bytostně vlastní.“



HANA MRÁZKOVÁ

DIVADELNÍ ROLE (výběr):

2002 – L. Smoljak: Vyšetřování ztráty třídní knihy

– režie Hana Mrázková a spol. – role učitel (OSTRAVA)

2003 – L. Smoljak: Dobyty severního pólu

– režie Hana Mrázková a spol. – role učitel (OSTRAVA)

20. 3. 2005 – J. Trnka: Zahrada

– režie Alexandr Novák – role trpaslík, moucha, psi (MS)

23. 6. 2005 – J. Verne: Tajemství Viléma Storitze

– režie Ondřej Elbel – role dáma (Městské divadlo Zlín)

2. 10. 2005 – B. Svatoň: U nás v Nesvárově aneb Kdo přemůže draka

– režie Jana Pluhařová – role Tonička a kovářka (MS)

2005 – R. Thomas: Mandarínkový pokoj

– rehie Roman Mecnarowski – role šlapka Julie a Vlčice (MANDRAGORA)

16. 1. 2006 – E. Albee: Play Albee: psychokabaret

– režie Pavel Šimák – role Marta (MANDRAGORA)

9. 3. 2006 – N. Koljada: Mord-o

– režie Petr Nýdrle – Olga (MANDRAGORA)

28. 4. 2006 – Muchsmasch Autorski: Co je v domě, to je o mně

– režie Konrád Popel – role poslední panna, křesťanská matka (MANDRAGORA)

CENY:

* V plavání vždy delfinem, ovšem jen jednou kaprice

* 1. místo ve středoškolském turnaji volejbalu

* 3.místo v herecké soutěži Pohárek

* V 8.třídě dostala diplom Šplhoun třídy

POZNÁVACÍ ZNAMENÍ:

Fialovou barvu přímo nesnáší, tudíž její modráky

a krevní podlitiny a kostým (:) jí silně vyvádí z míry.

Neustále prudí se svým neustávajícím úsměvem

KOVAČIČOVÁ:

„Tady kolikrát vznikají přímo kriminalistické spojitosti...“



MICHAELA HOLÍKOVÁ

DIVADELNÍ ROLE:

28. 5. 2000 – N. Nosov: Neználek na Měsíci

– režie Zdeněk Hanzel – role: Mimóza

24. 3. 2002 - D. Hanzel: Obrázky z dívčí školy

– režie Zdeněk Hanzel – role: Prof. spisovstiny Amálie Kružníková

1. 12. 2002 – Hanzel: Amantes

– režie Zdeněk Hanzel – role: Farao, pacientka, psych. Kliniky

22. 5. 2004 – autorská tvorba: Devět stupňů nad

– režie Zdeněk Hanzel – role: bordelmamá, Marta Gelhornová

25. 8. 2005 – M. Macháček: Tři sestry

– režie Martin Macháček – role: Irina (zlínská Hvězdárna)

2. 10. 2005 – B. Svatoň: U nás v Nesvárově aneb Kdo přemůže draka

– režie Jana Pluhařová – role: Drak (alternace)

10. 2. 2006 – M. Sherman: Když tančila ...

– režie Petr Nýdrle – role: Jeane

20. 5. 2006 – Projekt Báchory

– režie Martin Dominik Polínek – role: Báthory

DESIRRÉ:

„... A kromě toho jsi dnes zavraždil mého křečka.

Na Vočistcovou by sis netroufl, co, ty chtívá svině?“

AUTORSKÉ SCÉNICKÉ ČTENÍ:

– 11. 12. 2004 – M. Macháček:

Universum

– 25. 6. 2005 – M. Macháček:

Storáče Rok 1996

JINÉ DŮLEŽITÉ UDÁLOSTI:

– ZLATÝ SLAVÍČEK (na ZŠ)

Březen 2001

– namluvila reklamu na dětský

nápoj „JUPÍK“ Rok 2003

– 1. místo v okresním kole

recitační soutěže

25. 11. 2005

– Natáčení pro pořad

Kultura.cz

– dokument o P. Preisnerovi



JANA ŽÁČKOVÁ

DIVADELNÍ ROLE:

- 24. 3. 2002 – D. Hanzel: Obrázky z dívčí školy**
– režie Zdeněk Hanzel – role: Ťapky
- 22. 5. 2004 – autorská tvorba: Devět stupňů nad nulou**
– režie Zdeněk Hanzel – role: Juliette a další
- 20. 3. 2005 – J. Trnka: Zahrada – režie Alexandr Novák**
– role: Kocoura a psa (role převzata od 23. 10. 2005)
- 25. 8. 2005 – M. Macháček: Tři sestry**
– role: Olga (zlinská Hvězdárna)
- 28. 2. 2006 – M. Macháček: Zvěrstvokruh – scénické čtení**
- 20. 5. 2006 – Projekt Báthory**
– režie Martin Dominik Polínek – role Dorna

JINÉ DŮLEŽITÉ UDÁLOSTI

- 2002 – Miss Sidónie listopad
- 2004 – 1. místo v recitační soutěži
25. 11. 2005 – Natáčení pro pořad Kultura.cz
- dokument o P. Preisnerovi

BIANCA

„...*To je ale docela dobré, když při celém tom krvavém porodním svinstvu se alespoň někdo může smát.*“



RENATA ŠVRČKOVÁ

VÝBĚR NEJZAJÍMAVĚJŠÍCH DIVADELNÍCH ROLÍ:

- 27. 5. 1990 – P. Dostál: Výtečníci**
– režie Anežka Navrátilová – role: prof. Hlavatá
- 24. 3. 1991 – M. Twain, J. Kroc: Princ a chudás**
– režie Anežka Navrátilová – role Černá Bess
- 28. 3. 1992 – J. W. Goethe: Faust**
– režie Anežka Navrátilová – role čarodějky
- 13. 5. 1997 – A. P. Čechov: Fracek**
– režie Petr Nýdrle – role Arkandinová
- 25. 3. 2000 – Život: Narození dcery Zuzany**
– režie Porodník – role Matka
- 20. 1. 2004 – W. Allen : Woody, Woody ...**
– režie Petr Nýdrle – role Linda Christieová
- 14. 3. 2005 – Krasnogorov : Pelikáni v pustině**
– režie Jan Leflík – role ŽENA
- 2. 10. 2005 – B. Svatoň: U nás v Nesvárově aneb Kdo přemůže draka**
– režie Jana Pluhařová – role Hádalová
- 10. 2. 2006 – M. Sherman: Když tančila ...**
– režie Petr Nýdrle – role Belzer

STUDENTSKÝ FILM

25. 2. 2006 – Sólo pro dva hluché - režie neznámá
z nalezených fragmentů se pouze ví, že Martin



OCEŇENÍ ZA HERECKÉ VÝKONY

- Za roli Lindy v inscenaci Woody, Woody ..., Slavičín 2004
- Za roli Lindy v inscenaci Woody, Woody ..., Vyškov 2004
- Za roli Lindy v inscenaci Woody, Woody ..., národní přehlídka Femad Poděbrady / Div. Třebíč 2004
- Za roli reportérky v inscenaci Pučálkovic Amina, Rakovník 2005
- Za roli žen v inscenaci Pelikáni v pustině, Vyškov 2005
- Za roli žen v inscenaci Pelikáni v pustině, národní přehlídka Femad Poděbrady/Div. Třebíč 2005
- Za roli Belzer v inscenaci Když tančila ..., Kojetín 2006

PANÍ VOČISTCOVÁ

„... *Sebezahleděnost je stejně jako pořádné boty dennodenní nezbytnou výzbrojí ...*

Nadosobní jinamzahleděnost je perverzním obyčejem, skutečným poškozením lidských práv, temnotou ...“

ONDŘEJ GOŇA

DIVADELNÍ ROLE:

14. 3. 2005 – V. Krasnogorov: Pelikáni v pustině
– režie Jan Leflík – role: zvuk, stěhováci, společnost a jiní.
- 11.2.2006 – Zdeněk Fibich – Jaroslav Vrchlický:
SMRT HIPPODAMIE, role: statování

KAPELY:

FUO a Sdružení poklepů

JINÉ DŮLEŽITÉ UDÁLOSTI:

- * 1995 - 2.místo v okresním kole recitační soutěže
- * vystoupování s národopisným (folklórním)
souborem Barvínek a Kašava



Werner Schwab se narodil 4. 2. 1958 v Grazu. Jeho matka byla prostá venkovská dívka; řízením osudu potkala plavovlasého, modrookého muže, kterému - jak později šířil Schwab - stačil jediný pokus, aby ji oplodnil. Tento muž, Schwabův zploditel, měl zvláštní minulost: za doby nacismu se dal k dispozici akci „Lebensborn“ jako tak říkajíc lidský plemenný býk, aby v nacistických „stájích“ přispěl k produkci a kultivaci čisté árijské rasy. Na zatuchlou, bigotní atmosféru každodenního života v Grazu sedmdesátých let, kdy dospíval, Werner Schwab odpověděl způsobem u citlivých jedinců dosti častým: útekem do umění. Nejdříve to bylo umění výtvarné - studoval na škole uměleckých řemesel, potom sochařství u Bruna Gironcoliho na vídeňské Akademii výtvarných umění. Tvořil především zvláštní „sochy“ z rychle se

kazících materiálů (masa, kostí, potravin, odpadků apod.). Krátce rovněž (spolu se svojí ženou Ingeborg) žil v Kohlbergu ve východním Štýrsku, kde se věnoval pěstování zemědělských plodin a chovu prasat, hus a ovčí. Jeho prvním úspěchem bylo uvedení hry Prezidentky ve vídeňském Burghtheateru (1994). Premiéra bez nadsázky triumfální. Inscenace se rázem stává divadelním hitem a objektem přímo kultovním. Kariéra připomínající svou strmostí start kosmické rakety končí nečekaně a náhle - jako když raketa shoří dříve, než stačí kosmickou loď vynést na oběžnou dráhu. Tak náhle přišla smrt, ostatně v jeho hrách všudypřítomná. Po noci dělicí roky 1993 a 1994 našli Wenera Schwaba ve štyrskohradeckém bytě, který obýval se svou přítelkyní, mrtvého - sedícího v křesle s rukopisem poslední hry.



Werner Schwab byl oceněn řadou německých prestižních cen – v roce 1991 byl německou kritikou vyhlášen talentem roku, v roce 1992 pak získal ocenění časopisu Theater heute nejlepší dramatik roku (společně s Georgem Taborim). Werner Schwab je často nazýván škodnou současným divadla, rozhněvaným mužem dneška, bouřlivým alkoholikem, monstrem, mistrem provokace a rebelantem či bestií. Jeho tvůrčí období trvalo prakticky pouze 4 roky, ale i ty mu stačily, aby se zařadil mezi nejhranější dramatiky současnosti.

Schwabovy texty:

Příznačné a důležité pro charakter jeho ranější i pozdější tvorby jsou dvě okolnosti: jako se surovinou, materiálem, nakládal i s jazykem. Zároveň mu inspiračním zdrojem byla rocková hudba ... Své texty vkládal od počátku do úst postav z nižších maloměstských vrstev – ty věty zněly skutečně jako malé exploze – a tak vznikaly dialogy, z dialogů hry, které vzbudily po čase zájem divadel. Pro jedny nabývá Schwab podoby jakéhosi Jamese Deana rakouského divadla, pro druhé legenda živí představy o monstři, cynikovi a neomaleném hrubci, který dokázal jen ničit dobrý vkus a vysmívat se neposkvrněnému „lidu“. Mezi těmito krajními póly se pohybuje i hodnocení schwabovi dramatiky a názor na schwabovský boom, který zachvátil německá divadla.

Schwabovy hry se vymykají osvědčeným vzorcům a neuspokojují žádné z navykých očekávání. Jejich východiskem není ani příběh, ani konflikt, nejsou jím ani lidé, nýbrž jazyk jako základní stavební materiál a dominantní výrazový prostředek. Jazyk jako výchozí bod, podnět pro psaní – i jeho konečný cíl. Sám Schwab to zdůrazňuje a opakuje až obsedantně: „Řeč je vždy příslušným tělem jednajících osob.“ – „Řeč vleče osoby za sebou: jako plechovky, které jsou uvázány psovi na ocas. “V těchto formulacích charakterizuje autor svůj postoj k jazyku a jeho roli ve svých hrách. Výtvarnická záliba v různých

odpadech, sympatie ke „šrotu“, se přenáší i do oblasti jazyka: „Pro mne je všechno jazykovým materiálem, který ztratil svůj společenský význam a povaluje se jako odpad na skládce. Odpad, kterým si pohrávám. “Od prvních dramatických textů si Schwab vytváří jakýsi umělý, osobní dialekt, nazývaný dnes už obecně „schwäbisch“. Tato „švábština“ nemá ovšem nic společného s dialektem, kterým mluví obyvatelé bývalé historické země Švábska. Charakterizuje onen zvláštní jazyk, který Schwab vkládá do úst postavám rekrutujícím se z nejnižších pater společenské vrstvy, která bývá označována jako maloměstská či maloměšťácká.

Tyto postavy mluví, resp. snaží se mluvit společensky „nad poměry“, a tak vzniká zvláštní slovník, který na jedné straně čerpá z rakouského dialektu nebo z proletářského idiomu, bohatě využívá fekálního a análního vokabuláře. Tento jazykový „šrot“ se ve své jazykové primitivnosti a banalitě v odivudném spojení slučuje s vysoce stylizovanými, doslova akrobatickými jazykovými akty. Idiom lidového jazyka se prostupuje s obraty a frázemi jazyka „prezidentského“ se slovníkem byrokratickým, moderátorským či politickým, jak by mohl znít - a často zní - z televizní obrazovky. Schwabovy figury usilují ve svém vyjádření o preciznost, proto mluví velice obšírně, sypou ze sebe odpad

siláckých výrazů a frází, obohacený - a to je další osobitý znak Schwabova jazyka - o neuvěřitelné složeniny a novotvary. Schwabovy postavy se snaží vyjádřit cosi vyššího, obecně správného a závazného, a tak mísí v neuvěřitelné směsici argot a byrokratickou němčinu, papírové fráze se sexuálními a násilnickými fantaziemi. Jazyk, který Schwab používá v jeho degenerované podobě, je vlastně verbálním zrcadlovým obrazem stejně degenerované společnosti - ve všech těch duševně retardovaných, idiotů a tupců, kteří si v jeho obytných kuchyních, hospodách, činžácích dávají dostaveníčko.



Tématicky hry spojuje zejména autorovo úsilí o obnažení prohnitosti a perversity lidské existence v bigotní a zatuchlé středostavovské (nejen) rakouské společnosti. Schwabovi hry odrážejí osobitým způsobem svět, do kterého byl vržen v den svého narození: maloměstský chaos plný poničených, deformovaných vztahů a existencí. Je zřejmé, že tímto způsobem Schwab účtuje i s mýtem „zdravého lidu“, a tím i s oním druhem literatury, která vytrvale takové mýty šíří a upevňuje. Samozřejmě, že je mu nekonečně vzdálená jakákoli idealizace. Ale také ideologizace či snaha něco měnit, napravovat, kohokoliv „vychovávat“ či osvěcovat. Ke svým postavám zaujímá jakýsi nezaujatý, věcně distancovaný vztah. Necítí

k nim ani pohrdání, ale nepodléhá ani soucitu či účasti. S jedinou výjimkou: je jí vítězná přemožitelka ucpaných záchodových mís Marjanka z Prezidentek. Ženské postavy mu jsou vůbec bližší než mužské. Sama Marjanka, které prodloužil život do své poslední hry Antiklimax, se ptá se dcery: „*Nemůžeš konečně pohřbit svou řeč?*“ – A dcera nadneseně, metaforicky, ale pravdivě odpovídá: „*Ale mluvení je přece tak vychloubačně krásné, mami. Mluvení je jako teplá operace slepého střeva na pohlaví mozku.*“ I z toho úryvku se jeví Schwab opravdu spíš jako „*dospělé, utýrané dítě, které svou dětsky tajnou řečí chtělo vyděsit svět.*“

(Helmut Schödel v Die Zeit)

**Divadlo MALÁ SCÉNA Zlín, Občanské sdružení,
Štefánikova 91, 760 01 Zlín**

**Autorská práva k představení zastupuje
Aura - Pont s.r.o., Radlická 99, 150 00 Praha 5**

**Představení vzniklo za podpory
Magistrátu města Zlína**

mediální partner

infoservis
VAŠE INZERTNÍ NOVINY

www.malascenazlin.cz, info@malascenazlin.cz, tel. 776 757 307